

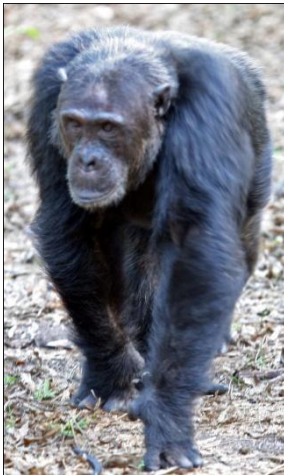
## Dagbog Tanzania 2009 3.del

### Eftermiddag Kungwe camp, Mahale den 30-sep-2009.

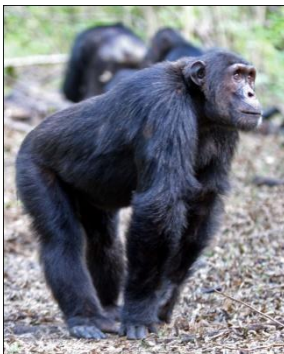
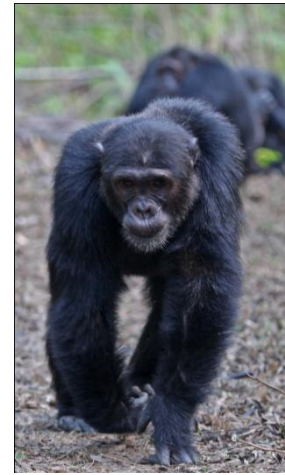
Er kommet bag ud med dagbogen, men her sker for meget.

Den første dag med chimpanse trekking var chimpanserne nord for lejren, vi havde fået at vide, at det godt kunne gå hen og blive en lang tur, for dagen før var de gået højt op i bjergene. Sådanne gik det nu ikke, chimpanserne var vendt og kom nu ned mod lejren igen, så det gav kun en times gang af gode stier.

Vi var 7 turister i gruppen, og man må kun være 6 af gangen sammen chimpanserne, så gruppen skulle deles, og da de andre 5 rejste sammen, ville de også gerne se dem sammen, så vi kom i en gruppe med os selv – det var super.



Det første, vi så til chimpanserne, var en stor flok, som rolig kom ned mod os, de lod sig overhovedet ikke mærke med, at vi var der.

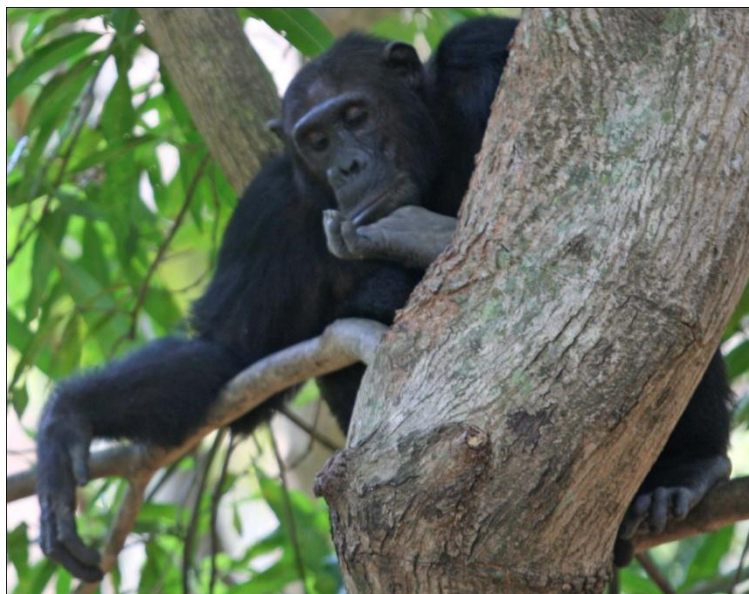


I løbet af et øjeblik var vi omringet, nogen sad og kløede sig lige ved siden af os, et par unger legede – ja, der var chimpanser alle steder. Efter nogle ganske få minutter kom den store alfa han (Pimu) sammen med alle hans kammerater, også de ignorerede os totalt, medens de passerede os. Pimu skulle dog lige gnubbe sin skulder op af Ullas bukseben - fedt.

Det sted, hvor vi først mødte chimpanserne, var i et stykke rimelig åben skov, så det var til at komme til at fotografere dem, men chimpanser er ikke i ro i mange minutter af gangen. De bevægede sig hurtigt ind i en noget tættere del af skoven, og så bliver det med at fotografere en noget større udfordring. Når det bliver helt umuligt, kan man da heldigvis bare sænke kameraet og nyde dem i stedet.

Vores time sammen med dem gik alt for hurtigt.

På vej hjem trøstede vores guide Sixtus os med, at det var sandsynligt, at de ville komme helt ind i campen i eftermiddag - jeg ved ikke helt, om vi troede på ham. Men efter at have fået frokost, og hvilet lidt på en liggestol ved bredden af Lake Tanganyika, lød der pludselig voldsomme chimpanse skrig lige bag teltene. Så hurtig fat i kameraet og sammen med Sixtus om dag teltene. Det viste sig, at chimpanserne var på jagt efter er par vortesvin unger, vi kunne selvfølgelig kun se en lille del. Skoven ved lejren er tæt, men det var tydelig, at der var stillet vagter ud til at blokerer vortesvinenes flugtruter medens andre jagede.



Vi så ikke, at de fik en unge, men næste dag manglede der en - så det gjorde de.



Sidst på eftermiddagen var vi ude på en båd tur ned langs kysten.

## Mahale den 01-okt-2009.

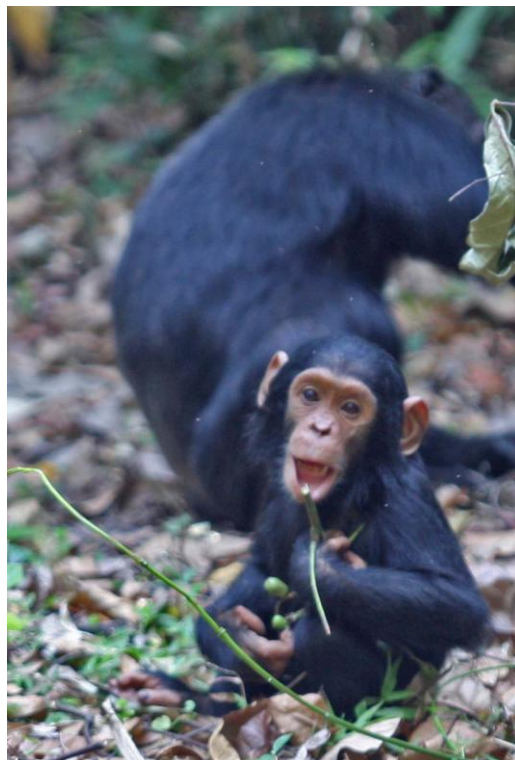
Den anden dag mente alle, at det ville blive en let tur, chimpanserne var jo omkring lejren næsten til sol nedgang. Men når de hurtigt kan komme tæt på, kan de også hurtigt forsvinde igen.



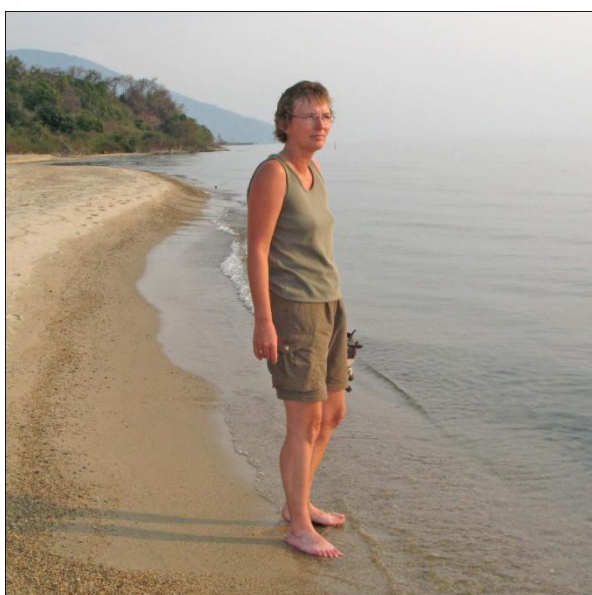
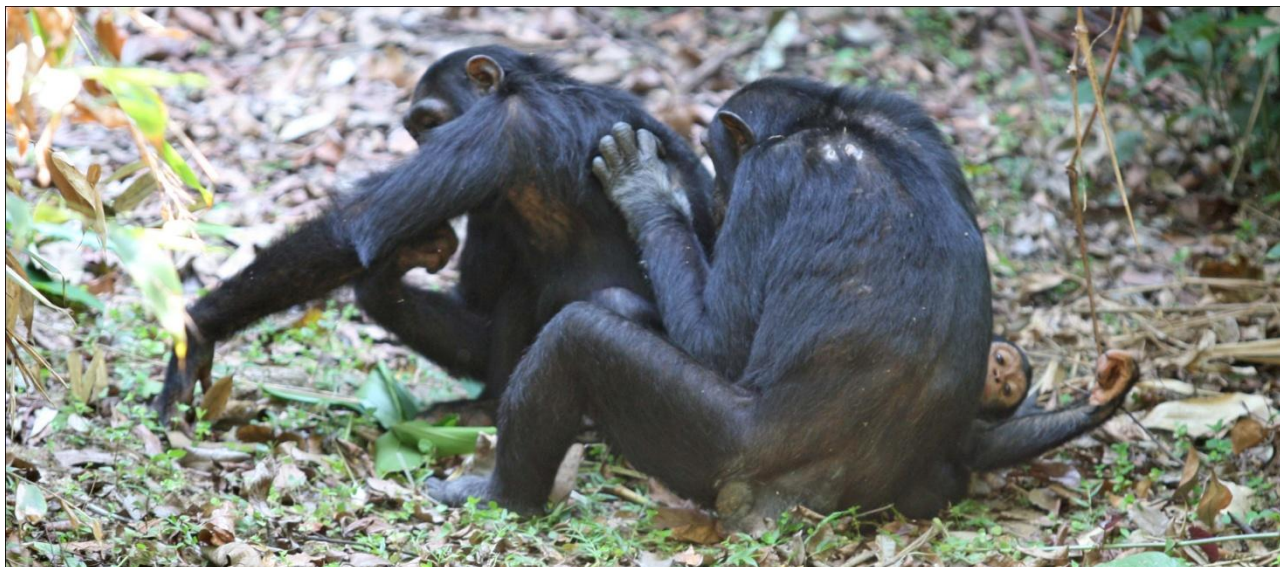
Der fortælles under vejs.

Klar til  
afgang

Vi måtte ikke gå i så lang tid, ca. 50 minutter, men det var op af bakke en stor del af tiden. Da vi fandt dem, havde de gjort holdt i en forholdsvis tæt del af skoven, så de var lidt svære at se ordentlig i dag.



Vi fik dem mest at se på selve stien og oppe i træerne.  
I dag var gruppen på 10 turister, så vi måtte igen deles i 2 hold.



Eftermiddags pausen blev brugt til en god gang afslapning, det er hvis første gang på denne tur, der er gået liggestol i den.  
Sidst på eftermiddagen dryssede vi ned i den sydlige ende af stranden.

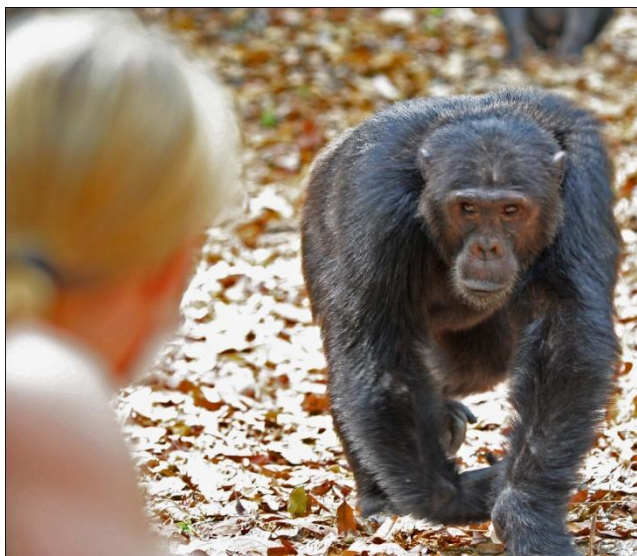
Medens vi sad her, kom der en lille mørk antilope ud af skoven, vi havde ikke fået andet end vores lille lommekamera med, men vi fik dog taget et billede af den, som kunne bruges til identifikation. Det viste sig, at være en Blue Duiker, så fik vi set nok et nyt dyr, som vi ikke tidligere har set på vores rejser til Afrika



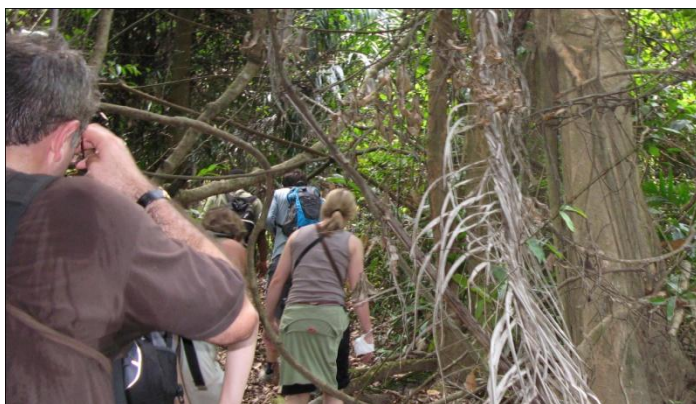
## Mahale den 02-okt-2009, sidste track af chimpanser

I dag gik turen syd på fra lejren, vi var indstillet på, at skulle gå i op til 3 timer, for da vi forlod chimpanserne i går, var de på vej væk fra lejren.

Men efter ca. 45 minutter kom der besked over radioen, at de nu var vendt om og kom med fuld fart i mod os. Når en chimpanse virkelig får lyst til at flytte sig, så går det stærkt, mindre end 15 minutter gik der, så kom de ned af en bakke lige i mod os.



Det var et usædvanligt godt sted vi mødte dem, på en højderyg med helt åben skov, det var til at fotografere, der kom mange, rigtig mange, og de passerede os alle sammen inden for nogle få meter, hold da op det var godt.



Efter de havde passeret, ville Sixtus se om vi ikke kunne overhale dem, ved at bruge stierne.

Hvis vi kunne, ville vi få dem at se forfra igen, i modsætning til hvis vi fulgte efter dem, så ville vi mest se dem bagfra, og foto bliver nu bedst, hvis man kan se hovedet.



Det lykkedes, faktisk så godt at vi måtte vente på den, der er nogle der kan det der med at vente.



Da vi fandt tilbage til chimpanserne, var de ved at gøre klar til middags-pause. Vi gik stille og rolig rundt imellem dem, de er fuldkommen rolige ved at have os der, de fleste ignorerer os totalt. Den største reaktion vi fik, var at nogle af dem fulgte os med øjnene, medens vi passerede, men ikke en af dem så meget som rejste sig, medens vi passerede, de forbinder helt sikkert ikke mennesker med noget slemt.



I eftermiddags skulle vi slappe af, det er jo sidst dag i dag, inden vi skal hjem igen, men tankerne blev ved med at vende tilbage til chimpanserne. De to første dage har været gode, men dagen i dag har været helt vildt god, den tåler helt klar en sammenligning med vores besøg hos bjerggorillaerne i 2004. Chimpanse oplevelsen her i Mahale er langt bedre end den tilsvarende oplevelse i Uganda, hvor vi har besøgt chimpanser 3 steder.

### **Billund den 3-okt-2009**

Hjemturen gik som den nu plejer. 23½ time tog det, fra vi sad med fødderne i Lake Tanganyika til vi stod uden for lufthavnen i Billund og frøs med anstand. Men sådanne er det jo, alt godt får en ende alt for hurtigt.